

Tamer Çilingir: CEMİL BAYIK'IN ÖVDÜĞÜ KURUCU MECLİS, SOYKIRIM MECLİSİDİR

Posted on 26/06/2015

KCK Yürütme Konseyi Eşbaşkanı Cemil Bayık 22 Haziran 2015 Pazartesi günü ANF'ye verdiği röportajda yeni parlamento, "çözüm süreci" ve HDP ile diğer partilerin koalisyon sürecine ilişkin nasıl bir tavır almalarına ilişkin görüşlerini belirtmiş.

Yeni parlamento nasıl bir rol ve misyon üstlenmelidir? Sorusuna yanıt verirken Cemil Bayık şöyle bir değerlendirme yapıyor:

"Kuşkusuz yeni seçilen parlamento çok renkli ve zengin bir birleşime sahiptir. En başta da Türkiye tarihindeki tek devlet, tek millet, tek vatan, tek bayrak, tek inanç, tek kültür gibi zihniyeti ve eril karakterli siyaset anlayışını paramparça etmiştir. Bu Mecliste Süryaniler vardır, Ermeniler vardır, Êzîdîler vardır, Mehalmiler vardır, Araplar vardır, Azeriler vardır, Romanlar vardır. Aleviler güçlü biçimde parlamentoya kendi kurumsal kimliğiyle girmişlerdir. Bu yönüyle tabii ki Türkiye'nin etnik ve inançsal bileşimini ortaya koymuştur. Yine ilk defa kadınlar bu düzeyde parlamentoya girmiştir. HDP'nin parlamentoya koyduğu kadın oranı yüzde 40'tır; bu bir devrimdir. Yüzde 40'lık bir kadın oranının parlamentoya sokulması tabii ki parlamentonun çalışmalarını da, biçimini de, içeriğini de, rengini de, üslubunu da değiştirecektir. Kadının bu düzeyde parlamentoya girmesi tabii ki Kürt sorununun çözümü ve demokratikleşmeyi de yakından etkileyecektir. Kadının güçlü biçimde var olduğu bir yerde otoriter, hegemonik zihniyetleri, tek tipçi zihniyetleri, faşist karakteri etkin kılmak, hakim kılmak kolay değildir. Kadının varlığı her türlü şovenist, milliyetçi, farklılıkları ortadan kaldıran despotik, otoriter, hegemonik zihniyetlere karşıdır. Bu açıdan yeni parlamentonun demokratikleşme ve Kürt sorununun çözümü konusundaki rolü pozitif olacaktır. Eğer Türkiye Cumhuriyeti'nin kuruluşundaki farklılık ve zenginlik yeniden Meclis'e yansımışsa, 1924 Anayasası ve o dönemdeki seçimle bütün farklılıkların ortadan

kaldırılması durumu aşılmışsa, o zaman yeni parlamentonun gerçekten sorunlara yeni bir yaklaşımla yaklaşması kaçınılmaz olacaktır.”

Son cümlede ortaya çıkan ve olumlanan değerlendirme yanlıştır. Türkiye Cumhuriyeti'nin kuruluşunda mecliste farklılık ve zenginlik yoktur. 1920'deki "Birinci Meclis" nasıl bir zenginlik ve farklılık taşımaktadır? Ermeni, Rum ve Süryaniler yoktur o mecliste, Kürtlerin de yalnızca Kemalistlere destek verenleri çağırılmıştır ve milletvekilleri seçimle değil, atamayla meclise girmişlerdir.

Birinci Meclis "İslam Kardeşliği", "İslam'ın ve Halifeliğin kurtarılması" kavramları üzerinden tek ulusa ve mezhebe dayalı Sünni İslam Türk ulus devletinin inşasının taşlarını örmüştür. Bu süreç içinde diğer Müslüman uluslar cebirle veya "gönüllü" olarak Türkleştirirlerken, Hristiyan uluslar ise dinsel, etnik, ekonomik ve siyasi soykırımlarla katledilip, ülke dışına göçe zorlanmışlardır. Ortada çok kimlikli, çok dinli ve çok mezhepli demokratik bir yönetim yoktur.

Bu meclis kurucu meclis rolünü oynayabilir mi? Sorusuna Cemil Bayık'ın verdiği yanıtta kurucu meclise yüklediği anlamın, Kemalist 'sol'un yıllarca Kürtlere karşı propaganda ettiği "kurucu unsur, Türk-Kürt kardeşliği, ortak vatan" kavramları etrafında 1920 Birinci Meclis ve 1921 Anayasası'nı referanslarını, 'Çanakkale ruhu'nu , '1920 Meclisi'nin Türkler ve Kürtler tarafından kurulan ortak bir meclis olduğu' ve 'İslam bayrağı' vurgularını hatırlatıyor. Yani cumhuriyeti kuranlar "devrimci" idiler, anti-emperyalistlerdi, ama sonrasında herşey değişti demek isteniyor. Demek istenmiyor, deniyor. "1920'lerde bir kurucu meclis vardı. Aslında 1921 Anayasası Türkiye'nin bütün sorunlarını çözmek açısından bir. Ancak sonradan kültürel soykırımcı tek tipli politika devreye girince Türkiye kendi toplumsal coğrafyasına, etnik ve inançsal kimlik coğrafyasına, haritasına, bileşimine uygun bir anayasa yaratmamıştır, bir yapılanma ortaya çıkaramamıştır. Bugün Türkiye'de 1920 Meclisi'nin kuruluşu bir bayram gibi kutlanmakta, ancak bugüne kadar bu Meclis bileşimini reddeden tek tipçi bir meclisle Türkiye yönetilmektedir." diyor Cemil Bayık.

KURUCU MECLİS DENİLEN 23 NİSAN 1920 MİLLET MECLİSİ SOYKIRIM MECLİSİDİR

23 Nisan 1920'de kurulan Millet Meclisi, Osmanlı Meclis-i Mebusan'ın İstanbul'dan Ankara'ya taşınmasıdır. Meclis, açılış gününde sultan ve halife VI. Mehmet'e bağlılık yemini edilmesiyle yeni binasındaki ilk faaliyetine başlar.

Daha sonra resmi tarihin yeniden yazılmasıyla, İstanbul'da bulunan meclis üyelerinin işgalci İngilizlerce tutuklandığını, halk iradesinin (!) işgalcilerce ipotek altına alındığı iddia edilerek, bağımsızlıkçı ilk meclisin açılmasına karar verdiği söylenecektir.

Sultan ve halife VI. Mehmet ve ona bağlı meclis ne kadar halkın iradesi ise, yeni kurulduğu iddia edilen meclis de o kadar halkın iradesini taşımaktadır.

Meclis üyelerinin İstanbul'da İngilizlerce tutuklanmalarının sebebi ise Ermeni Soykırımı'na katılmış olmalarıdır. Alman efendileriyle birlikte işledikleri cinayetlerle ilgili, yeni efendilerin onlara dayattığı "suçluların yargılanmaları" nı kabul etmemeleri emperyalist-işgalci güçlerin karşısında onurlarının kırılmasından değil, tam tersine o suçların ortakları olmalarıdır. Nitekim 11 Ağustos 1920'de Mustafa Kemal (Ankara Hükümeti) "tehcir vesaire" dolayısıyla İstanbul hükümeti'nce kurulan Divan-ı Harb-i Örfi'yi lağvettiğini ilan eder. 12 Ağustos 1920'de ise Ermeni Soykırımı'na katıldıkları gerekçesiyle "...vatan evlatları idam edilecek olursa, İngiliz yarbay Rawlinson[1]'u ve ellerindeki İngiliz esirleri asacağını" açıklar.

23 Nisan 1920'de Ankaraya taşınan meclis, Ermenilere yönelik soykırımında yer almış katillerin kaçırılıp güvenliklerinin sağlanması amacını taşır. Çünkü İttihatçıların başlattığı soykırımı projesi henüz tamamlanmamıştır. Sırada Rumlar vardır ve bu kadrolar yarım kalan soykırımı tamamlayacak, önce Pontos Rumları daha sonra Küçük Asya Rumları ya imha edilecek, ya da mübadele adında sürgüne gönderilecektir. Aynı zamanda Koçgiri'de

Alevilere yönelik katliam gerçekleştirilecektir. Geride kalan Rumlara da Türklük ve Müslümanlık "bahşedilecek"tir.

23 NİSAN 1920'DE KURULAN MECLİS, SOYKIRIMI SUÇLULARIN AKLANMASINI VE SOYKIRIMIN DEVAMINI SAĞLADI

Pontos Rum Soykırımı 1894'te II. Abdulhamid ile başlayan ve İttihat ve Terakki ile devam ettirilip Mustafa Kemal tarafından tamamlanan Müslüman olmayanların imhası projesinin en önemli ayaklarından biridir. 19 Mayıs 1919, ilk olarak Ermeni , Süryani ve Rumları kapsayan Hristiyanlara yönelik planın, üçüncü etabının başladığı tarihtir. Birinci Meclis de bu soykırımın devamcısı olarak tarih sahnesinde yerini almıştır. Aslında kurulan yeni meclisle soykırımı suçluları yargılanmadıkları gibi devam eden soykırımının da kadroları olarak görevlerine devam ettiler. Kimler vardı aralarında?

- Refet Bele: 1916-1917 kışında Samsun ve havalisinin Askerî Valisi olan Refet Paşa, Samsun yöresindeki Rumların tehcirinden sorumlu olduğu gerekçesiyle Malta'ya gönderilmişti. Refet Paşa Cumhuriyet döneminde İçişleri ve Milli Savunma Bakanlığı yaptı.
- Hasan Tahsin Uzer: Tehcir sırasında Van ve Erzurum Valisi olarak Ermenilere yönelik katliamları yönettiği iddiasıyla Malta'ya gönderilen Hasan Tahsin Bey, Malta dönüşünde sırasıyla İzmir, Ardahan, Erzurum ve Konya Milletvekili olarak Meclis'e girdi. 1935'ten vefat ettiği 1939'a kadar CHP'nin 'Olağanüstü Hal Valiliği' olan 3. Umumi Müfettişlik görevinde bulundu.
- Ali Cenani: Tehcir sırasında Halep Mebusu olan ve Antep'teki binlerce Ermeniye tehcirden sorumlu olan Ali Cenani Bey, Malta dönüşünde milletvekilliği ve 1924-1926 arasında Ticaret Vekilliği yaptı.
- Ali Çetinkaya: Teşkilat-ı Mahsusa üyesi, Afyon Mebusu Kel Ali Cumhuriyet döneminin ünlü İstiklal Mahkemesi'nin başkanı ve Nafia Vekili'ydi.
- Zülfü Tigrel: Osmanlı Dönemi'nde Diyarbakır Mebusu ve Diyarbakır Ermenilerine yönelik

toplu katliamlarda rol alan Zülfü Bey yeni dönemin Diyarbakır Milletvekiliydi. Lozan'a giden heyete ise 'Kürt temsilcisi' olarak katıldı.

► Arif Fevzi Pirinççioğlu: Osmanlı Dönemi'nin Diyarbakır Mebusu Arif Fevzi Bey, yeni dönemde Diyarbakır Milletvekilliği ve Nafia Vekilliği yaptı.

► Ali Vasıf: İTC'nin önde gelen üyelerinden (Kara) Ali Vasıf Bey, Milli Mücadele'ye Sivas Milletvekili olarak katıldı ancak Mustafa Kemal'le ters düşerek 1926 İzmir Suikastı Davası nedeniyle idam edildi.

► İlyas Sami Bey: Osmanlı Dönemi'nde Muş Mebusu olan ulemadan Hacı İlyas Sami Bey, Malta dönüşü sırasıyla Muş ve Bitlis Milletvekili oldu.

► Ali Fethi Okyar: İttihat ve Terakki'nin düşmesinden sonra 14 Ekim 1918'de kurulan Ahmet İzzet Paşa hükümetinde Dahiliye Nazırı oldu. 8 Kasım'da eski rejim ileri gelenlerinden Talat, Enver, Cemal ve Sait Halim Paşaların yurt dışına kaçışına İçişleri Bakanı olarak engel olamamakla suçlanması, Ahmet İzzet Paşa kabinesinin istifasına neden oldu. 1 Kasım - 21 Aralık 1918 tarihleri arasında Mustafa Kemal ile birlikte Minber gazetesini çıkardı. İttihatçı gizli örgüte mensup olduğu iddiasıyla 10 Mart 1919'da tutuklandı, 2 Haziran 1919'da Malta'ya sürgüne gönderildi. Malta sürgünlüğü 30 Mayıs 1921'de serbest bırakılmasıyla sona erdi. (15 Ağustos 1921'de TBMM Birinci Dönem Milletvekili oldu)

Benzer durumlardaki diğer soykırımı suçluları ise daha sonraki dönemlerde mecliste yer aldılar; onlardan bazıları ise şunlardı:

► Abdülhalik Renda: Tehcir döneminin Bitlis ve Halep Valisi, Talat Paşa'nın kayınbiraderi, 1917'de kısa süreli Dahiliye Nezareti Müsteşarlığı yapan, Bitlis ve Halep'teki Ermeni katliamlarından sorumlu olarak Abdülhalik Bey, Malta dönüşü Çankırı Milletvekilliği, İzmir Valiliği, 1924-1930 yılları arasında Maliye, Milli Savunma Bakanlıklarında bulundu, Bahriye Bakanlığı'na vekalet etti. 1935'te TBMM Başkanlığı'na seçildi, 1946'ya kadar bu görevi yürüttü. Ardından Hasan Saka Hükümeti'nde Devlet Bakanlığı yaptı.

► Şükrü Kaya: Tehcir sırasında Muhacirin ve Aşairin Müdürü olan ve Halep ve Adana vilayetlerindeki tehcirden sorumlu olan Şükrü Bey, Malta'dan kaçtıktan sonra bir süre İtalya ve Almanya'da kaldı. Türkiye'ye dönüşünden sonra Lozan'a giden heyete katıldı. İzmir

Belediye Başkanlığı yaptı. 1923'te Mentеше (Muğla) Milletvekili oldu, 1924'ten Mustafa Kemal'in ölümüne kadarki dönemde Tarım, Dışişleri ve İçişleri Bakanlıkları yaptı.

► Mithat Şükrü Bleda: İttihatçıların Maarif Nazırı, Tehcir sırasında İTC'nin Genel Sekreteri ve Maarif Nazırı olan Mithat Şükrü Bey, Malta dönüşü Mustafa Kemal'in birlikte çalışma teklifini reddederek İzmir'e yerleşti ve ticaretle uğraştı. 1926 İzmir Suikastı Davası'nda yargılanıp beraat ettikten sonra yine Mustafa Kemal'in önerisi ile Sivas'tan bağımsız milletvekili seçildi. Mustafa Kemal eğer Sivas'tan milletvekili seçilemezse tüm Sivas seçimlerini iptal ettireceğini söyleyerek kendine güvence vermişti. 1950'ye kadar dört dönem milletvekilliği yaptı.

► Halil Mentеше: İttihat ve Terakki döneminin Meclis-i Mebusan Reisi, Dahiliye, Adliye ve Hariciye Nazırı olan, Tehcir ve savaş suçlarından dolayı İngilizlere Osmanlı yetkilileri tarafından teslim edilen Halil Bey, Malta dönüşü devlet katında görev almadı. 1924'te Terakkiperver Cumhuriyet Fırkası (TpCF) kuruluşuna katıldı. 1926'da İzmir Suikastı Davası'nda yargılandı, beraat etti. 1931'de CHP'nin bağımsız adayı olarak İzmir'den milletvekili oldu. 1948'e kadar milletvekilliğini sürdürdü.

► Aka Gündüz: İTC Üyesi Hüseyin Enis Avni, Cumhuriyet döneminde Aka Gündüz adını aldı ve 1932-1946 arasında milletvekilliği yaptı.

► Sabit Sağıroğlu: Tehcir sırasında Harput (Elazığ) Valisi olan ve Dersim bölgesindeki Ermeni katliamlarından sorumlu olarak Malta'ya götürülen Sabit Bey TBMM'nin Erzincan Milletvekilliği ile ödüllendirildi.

► Ahmet Muammer Cankardeş: İttihat ve Terakki'nin ateşli üyesi, Tehcir sırasında Sivas ve Konya Valisi olan Ahmet Muammer Bey, Ankara tarafından önce Sivas Mutasarrıflığına atandı, ardından Sivas Milletvekili oldu.

► Ali Münif Yeğena: 1913-1915'te Nafia Nazırı, 1915-1916'da Lübnan Valisi, 1918'de İTC'nin Merkez Komitesi üyesi olan ve Lübnan'da Ermenilere ve Marunilere karşı katliamlardan dolayı Malta'ya götürülen Ali Münif Bey, Cumhuriyet'in ilanından sonra Seyhan (Adana) Belediye Başkanı, daha sonra Mersin ve Seyhan Milletvekili oldu.

► Mustafa Reşat Mimaroglu: 1915'te İstanbul Siyasi Polis Müdürü, 1917-1918'de Çankırı ve Bolu Mutasarrıfı olan Mustafa Reşat Bey, Malta dönüşü sırasıyla Tokat Mutasarrıflığı,

Mülkiye Müfettişliği, Adana Valiliği, Şûra-yı Devlet (Danıştay) Reisliği, İzmir Milletvekiliği, CHP İstanbul İl Başkanlığı yaptı.

► Süleyman Necmi Selman: Tehcir sırasında Samsun Mutasarrıfı olan ve Samsun'da bazı Ermenilerin öldürülmelerinde birinci derecede sorumlu olduğu gerekçesiyle Malta'ya gönderilen Süleyman Nemci (Selmen) 1923'te Kastamonu Valisi oldu ardından Samsun Milletvekili olarak TBMM'de görev aldı.

► İsmail Canbulat: İttihatçıların Emniyet Umum Müdürü, İstanbul Şehremini ve Dahiliye Nazırı İsmail Bey Malta dönüşü İstanbul Milletvekili olarak TBMM'ye katıldı. Ancak o yoldaşları gibi şanslı değildi, 1926 İzmir Suikastı Davası'nda mahkûm olup idam edildi.

23 NİSAN 1920'DE KURULAN MECLİS, PONTOS RUM SOYKIRIMI VE KOÇGİRİ KATLIAMINI YÖNETEN MECLİSTİR

9 Aralık 1920'de, 407 sayılı kararname ile, 3.Kolordu lağvedilip Merkez Ordusu kurulur. Ordunun kuruluşu, TBMM Başkanı Mustafa Kemal imzasıyla yayınlanan bir bildiriyle duyurulur:

"1) 3.Kolordu lağvedilmiş ve 5. ve 15. Fırkalarla Sivas'ta derdest teşkil 6. Atlı Piyade Fırkalarından mürekkep olarak, Merkez Ordusu teşkil ve ihdas olunmuştur.

2) Merkez Ordusu Kumandanlığı'na seferde Ordu Kumandanı selahiyeti ile Mirliva Nurettin Paşa Hazretleri tayin olunmuştur.

3) Merkez Ordusu Kumandanlığı mıntıkası, Sivas vilayeti ile Canik, Sinop, Amasya, Tokat, Çorum, Yozgat müstakil livalarını içermektedir.

4) Merkez Ordusu Karargahı, 3.Kolordu Karargahı'ndan istifade edilmek suretiyle teşkil olunacaktır.

5) Merkez Ordusu Kumandanlığı hareket, asayiş bakımından Erkan-ı Harbiyey-i Umumiye'ye ve hususat-ı saire için Müdafaa-i Milliye'ye bağlıdır.

6) Bütün vekaletlerle Garp ve Elcezire Cepheleri, 2. ve 3.Kolordu, Kastamonu ve Bolu

Havalisi Kumandanlığı vasıtası ile Nurettin Paşa Hazretlerine ve 4. Kolordu Kumandanlığı'na yazılmıştır.”[2]

Ordu karargahı olarak Amasya'nın seçilmesinin sebebi Karadeniz'e (Pontos direnişine karşı) hakim olabilme düşüncesidir. Nitekim bu ordu lağvedilene kadar da karargah Amasya olarak kalacaktır. Sadece Koçgiri katliamı sırasında, Nurettin Paşa komutayı Ümraniye'den yürütecektir.

Yeni kurulan ordunun karşılaştığı ilk sorunlardan biri, Ordu Sancağı olur. TBMM'nin 12 Aralık 1920'de aldığı bir kararla Ordu Sancağı kurulmuştur. Ordu Sancağı'nın 15. Kolordu mu yoksa Merkez Ordusu'na mı dahil olacağı ise belirsizdir. 24 Aralık'ta EHU (Erkan-ı Harbiye-i Umumiye/Genel Kurmay Başkanlığı) Ordu Sancağı'nın Merkez Ordusu'na dahil edildiğini açıklar ve böylelikle Merkez Ordusu'nun yetki alanları biraz daha arttırılır. Bu son kararla birlikte batıdan doğuya tüm Pontos yerleşim birimleri Merkez Ordusu'nun çalışma alanı olarak belirlenmiş olur.

Merkez ordusu, TBMM'nin verdiği yetkilerle görevini tamamladığında ortaya çıkan tablo, 353 bin Pontoslu Rum'un soykırımına uğratılmasıdır.

353 BİN PONTOS RUM SOYKIRIMI KURBANINA SAYGISIZLIK

KCK Yürütme Konseyi Eşbaşkanı Cemil Bayık'ın "Kurucu Meclis" diye övgüler dizdiği meclis, SOYKIRIMCILAR MECLİSİ'dir ve özellikle Pontos Rumlarına yönelik soykırımını ve Koçgiri katliamlarını yönetmiş, ardından Mübadele anlaşması adı altında 1 milyon 250 bin Rum'u binlerce yıldır yaşadıkları topraklardan sürgün etmiştir. Ancak Cemil Bayık'ın açıklamalarıyla kurucu meclise ve cumhuriyeti kuranlara devrimci bir misyon yüklenmiş, yıllardır Kemalist 'sol'un bize yutturmaya çalıştığı resmi tarih yeniden karşımıza çıkarılmıştır.

353 bin Pontoslu Rum'un canına kıyıldığı ve binlerce yıldır yaşadıkları topraklardan sürgün edildiği, geride kalanların ise Müslüman ve Türk olma dayatmasıyla karşı karşıya kaldığı Pontos topraklarında yaşayan Rumlar açısından bu değerlendirme kabul edilemezdir. Bu, 100 yıldır her türlü zulimlikle karşı karşıya olan bizlerin, bir kez daha benzer acılar yaşayan Kürt ulusunun temsilcilerince vurulması demektir.

Zira bugüne kadar yapılan açıklamaların içinde mazlum halklardan bahsedilirken Rumların; özellikle de Pontoslu Rumların anılmamasının da sebebini ortaya koyuyor.

Ne adına, hangi konjoktürel süreç için yapılırsa yapılsın soykırımcıların meclisinin savunulması, resmi tarihin, resmi ideolojinin ekmeğine yağ sürmek olduğu gibi, soykırımında yaşamını yitirmiş 353 bin Pontoslu Rum'a karşı da saygısızlıktır.

Dipnotlar:

[1] Rawlinson Kürdistan ve Kafkaslar'da Mondros Mütarekesi'nin uygulanmasıyla görevlidir ve Erzurum'da bulunmaktadır. Malta'daki tutuklulara karşı rehin olarak Kazım Karabekir tarafından tutuklanmıştır.

[2] T.C. Genelkurmay Başkanlığı Askeri Tarih ve Stratejik Etüd Başkanlığı Arşivi, Klasör No: 727, Dosya 1A, Fihrist 2

Kaynak: devrimcikaradeniz.com